

a grědow; te seszynašchtej do bliskeje guscžiny, ab je tam wostawikej až do zařa, žož by je řnaž raš poderbekej.

Hanka: „Alle nan, žo jo ta kosa wo-
staka?“

Nan: Tu stej tež se řobu wsekej. Wona mějašcho ja někotare tyžeńe dvě mlodej kosletze; a Robinson běšcho spokojom, až ma něto tež hyšchcži druge dojne šbožo ať jano lamy.

Robinson řchěšcho řchykno pod řuchem měšch, a dokulž we řwojej janie ruma ně-
mějašcho, hobsamknu won, až bužo na řwojom
dwoře plawńu stawišch. Wonej kopaschtej
togodla bomy, hobrubaschtej a řeřaschtej, a
ja někotare tyžeńe možašchtej juž šwigasch,
a nagotowašchtej delane řchywo. Robin-
son stawi tek do řčžěnow hokna, kotrež běšcho
ř kajütow na koži hupazył. A tak mějašchtej
podobnu řwětku wjažku. Do teje šnořyšchtej
řchykno a huchowašchtej jo tak pšched
deřchcžom. — Něto myřlascho ře Robinson
na to, řať by řebe lěpřche wen- a nutřch-
hyšche do řwojogo hobydleńa pšchigotował,
pšcheto to řaseńe po řchtrykowem jabru ře
jomu wězej něspodobascho. Won napora
togodla do pěřkownego nařypa radnu žěru
a řařajži do něje žurja, potom hušwigowaty
most pšcheš groblu wenze, kotryž by žurja
řapřchifřchył, dyž by byl gorěj řeřchěgnony.
A ako to gotowe běšcho, šporaschtej tam
gorěj te řchescž řanuny a stawišchtej je na
pěřkowny nařyp. A tak běšcho něto jeju
hobydleńe ako mała tiwardniža, a možašchtej
tud we měre a mimo bajasni dla žiwych luži
bydlišch, a rownož jich hyšchcži wězej pšchi-